

OKRUŽNI SUD U BANJOJ LUCI

BROJ: 11 0 U 000 525 08 U

Dana, 23.03.2009.godine

Okružni sud u Banjoj Luci u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to Bojović Duška kao predsjednika vijeća, te Trifunović Borislava i Knežević Svjetlane kao članova vijeća, uz sudjelovanje Garić Radane kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Društva za proizvodnju mliječnih proizvoda „Mljekara“ a.d. Banja Luka, zastupanog po direktoru Ristić Nebojši, a ovaj po punomoćniku Dimitrijević Stevanu, advokatu iz Banja Luke, Ulica Gundulićeva broj 4 (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 03-UP-031-3716/08 od 05.09.2008. godine tužene Komisije za hartije od vrijednosti Republike Srpske, Ulica Vuka Karadžića broj 6, Banja Luka (u daljem tekstu: tužena) u predmetu emisije hartija od vrijednosti, u nejavnoj sjednici održanoj 23.03.2009. godine donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom je odbijena prijava tužioca kao emitenta, za upis treće emisije akcija prilikom smanjenja osnovnog kapitala u Registar emitenata hartija od vrijednosti broj 03-UP-031-3283/08 od 07.08.2008. godine.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac osporava zakonitost navedenog akta zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede pravila postupka. Smatra u postupku upisa emisije hartija od vrijednosti bez obaveze izrade prospekta (prilikom smanjenja osnovnog kapitala) tužena ima ovlaštenje isključivo da ispita usklađenost prijave za upis u Registar emitenata hartija od vrijednosti (u daljem tekstu: Registar) sa zakonom i Pravilnikom o Registru, te kako je podnio sve propisane dokumente uz obavještenje o emisiji, tužena smatra da je bila dužna da izda pozitivno rješenje i upiše predmetnu emisiju u registar hartija od vrijednosti. Iako se poziva na član 260 Zakona o tržištu hartija od vrijednosti, tužena ovakvo ovlaštenje u donošenju pobijanog rješenja nema, jer u slučaju emisije hartija od vrijednosti temeljem istog zakona tužena može „obustaviti emisiju“, a obustaviti se može jedino emisija koja teče, tj. emisija koja se odvija uz odobrenje prospekta (javna ili emisija privatnom ponudom, u skladu sa čl. 13 do 59 istog zakona što ovdje nije slučaj jer je riječ o

emisiji koja se direktno bez ikakvog posebnog postupka upisuje u Registar emitenata na osnovu obavještenja emitenta, tako da ova emisija, uz jedino i isključivo obavještenje tuženoj po svojoj prirodi se ne može obustaviti. Pored toga, tužena uopšte nije utvrđivala činjenično stanje, već je nastupila potpuno hipotetički i bez osnova u stvarnim činjenicama kod zaključka da je iskazani gubitak precijenjen, izvodeći pogrešno i druge zaključke i temeljeći na istim svoju odluku. Predlaže da se osporeno rješenje poništi i meritorno riješi predmetna upravna stvar ili naloži tuženoj donošenje novog upravnog akta.

Tužena je na traženje suda dostavila spise predmetne upravne stvari i odgovor na tužbu u kojem, pored toga što ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta ističe sljedeće: da je u upravnom postupku u kome je ovlaštena cijeliti zakonitost emisije akcija po osnovu smanjenja osnovnog kapitala utvrdila da tužilac prije donošenja odluke o smanjenju osnovnog kapitala nije uzeo u obzir odlučne činjenice koje bi bitno izmjenile njegove finansijske pokazatelje i čime bi se izbjegla krajnja mjera kojom se pokriva gubitak. Pri tom tužena ukazuje na činjenicu da je neposrednim uvidom u finansijski izvještaj za poslovnu 2007. godinu i izvještaj revizora utvrđeno da se sredstva koja su uplaćena po osnovu ugovora o prodaji državnog kapitala knjižena kao „dugoročna obaveza u iznosu od 5.013.842,00 KM“ uticala da se za navedeni iznos i gubitak poveća, na osnovu čega je izvela logičan zaključak da je gubitak precijenjen. Kako je upravo tako iskazan gubitak bio osnov za smanjenje osnovnog kapitala, to je tužena bila u obavezi da obezbjedi da se sprovođenjem iste emisije ne ugroze interesi investitora i javnosti. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Razmotrivši tužbu, osporeni akt i odgovor tužene kao i cjelokupne spise ove upravne stvari, po odredbama člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 – u daljem tekstu: ZUS) ovaj sud je odlučio kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta proizilazi da je tužilac na skupštini akcionara održanoj dana 24.07.2008. godine, isključivo glasovima većinskog vlasnika („Mljekare“ a.d. Subotica koja je upisana u Centralni registar hartija od vrijednosti sa 55,1636% vlasništva emitenta) donio odluku o trećoj emisiji akcija po osnovu smanjenja osnovnog kapitala (pojednostavljano smanjenje osnovnog kapitala koje je propisano odredbom člana 306 Zakona o preduzećima), te je u članu 1 ove odluke navedeno da do dana donošenja iste odluke registrovani osnovni kapital tužioca iznosi 13.055.267,00 KM, koji je podijeljen na 13.055.267,00 običnih akcija, klase „A“, nominalne vrijednosti 1,00 KM, koje glase na ime. U članu 2 iste odluke je navedeno da se registrovani kapital smanjuje za iznos od 12.955.267,00 KM, a zbog pokrića akumuliranog gubitka zaključno sa 31.12.2007. godine, a na način da se smanjuje broj akcija

svakog akcionara srazmjerno njegovom učešću u osnovnom kapitalu, a u članu 5 odluke da će emitent izvršiti treću emisiju akcija ukupne vrijednosti 100.000,00 KM, koje će biti raspoređene na akcionare srazmjerno pojedinačnom učešću u osnovnom kapitalu.

Tužena je osporenim aktom odbila prijavu tužioca za upis predmetne emisije akcija u Registar uz obrazloženje da je ovlašteni revizor na strani 17 svog izvještaja konstatovao da su sredstva u iznosu od 5.013.842,00 KM, koje je kupac državnog kapitala „Mljekara“ a.d. Subotica uložio po osnovu ugovora o prodaji državnog kapitala uknjižena na „ostale dugoročne obaveze“, čime je stvorena obaveza tužiocu da u budućem periodu plati kupcu državnog kapitala isti iznos, te da je za ovaj iznos iskazani gubitak precijenjen, a što je na štetu akcionara i budućih investitora. Kako je predmetna odluka (o smanjenju osnovnog kapitala i novoj emisiji akcija) donesena isključivo glasovima kupca državnog kapitala, uz protivljenje ostalih prisutnih manjinskih akcionara (Aktiva invest fond, BLB profit i Bors invest fond) i uzdržanog Fond PIO, a iz predmetnog zapisnika (strana 3.) proizilazi da kupac državnog kapitala namjerava da poslije smanjenja osnovnog kapitala isti poveća za iznos koji će svakako još više ugroziti interese manjinskih akcionara (smanjenje procentualnog učešća u osnovnom kapitalu u odnosu na budućeg investitora), čime kupac državnog kapitala unaprijed smanjuje osnovni kapital sa namjerom da ga poveća, a što će imati za posljedicu promjenu strukture vlasništva na štetu ostalih akcionara i čime će biti ugroženi interesi kako manjinskih akcionara, tako i interesi potencijalnih investitora, a što se odražava na stabilnost tržišta hartija od vrijednosti u Republici Srpskoj.

Po ocjeni suda, tužbom se neosnovano ukazuje da prilikom upisa u Registar emisije kojom se vrši smanjenje osnovnog kapitala tužena nije ovlaštena razmatrati saglasnost izvršenog smanjenja kapitala sa pozitivnim propisima, već samo potpunost podnesene dokumentacije za upis. Naime, pozitivni propisi koji regulišu ovu materiju ne prave razliku između upisa u Registar emisije prilikom izdavanja novih akcija po osnovu novih uloga (povećanje osnovnog kapitala - član 277-298 Zakona o preduzećima „Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 24/97, 62/02, 38,03, 97/04, 109/05 i 34/06) i emisije prilikom „smanjenja osnovnog kapitala“ - član 299-308 istog zakona. Odredba člana 299 stav 2 Zakona o preduzećima propisuje da se osnovni kapital može smanjiti smanjivanjem nominalne vrijednosti akcija ili smanjenjem broja akcija, a odredba člana 300 stav 1 istog zakona da se odluka o smanjenju osnovnog kapitala prijavljuje radi upisa u registar, a članom 11 stav 4 Pravilnika o Registru emitenata hartija od vrijednosti kod Komisije za hartije od vrijednosti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 29/07) je propisano da će Komisija odbiti prijavu za upis

emitovanih hartija od vrijednosti ako utvrdi da podaci u prijavi i dokumenti priloženi uz prijavu nisu potpuni, tačni ili na drugi način u skladu sa zakonom i ovim pravilnikom.

Odredbom člana 260 Zakona o tržištu hartija od vrijednosti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 92/06-u daljem tekstu Zakon) su propisane nadležnosti Komisije, te je tačkom d) ovog člana propisano da Komisija vrši nadzor nad licima kojima daje dozvolu za obavljanje poslova i emitentima hartija od vrijednosti u postupku emisije, te nalaže mjere za otklanjanje utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti, a odredbom tačke ž) istog člana da je Komisija nadležna da obustavlja emisiju i trgovanje pojedinim hartijama od vrijednosti i preduzima druge mjere u slučaju kada procijeni da su tim aktivnostima ugroženi interesi investitora i javnosti, ili one nisu u skladu sa zakonom i drugim propisima. Iz navedenog proizilazi da je tužena ovlaštena ne samo obustaviti emisiju, već preduzimati i druge mjere, uvijek kada procijeni da su određenim aktivnostima lica kojima daje dozvolu za obavljanje poslova i emitentima hartija od vrijednosti ugroženi interesi investitora i javnosti. Pri tome nije od značaja na koji od načina propisanih odredbom člana 5 Pravilnika o nadzoru nad učesnicima na tržištu hartija od vrijednosti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/07-u daljem tekstu: Pravilnik o nadzoru) je Komisija isto utvrdila: kontinuiranim nadzorom (stav 1), odnosno proučavanjem stanja i kretanja na tržištu hartija od vrijednosti i analizom izvještaja i druge dokumentacije koju su učesnici na tržištu hartija od vrijednosti dužni da dostavljaju Komisiji ili javno objavljuju, redovnom kontrolom (stav 2) ili vanrednom kontrolom (stav 3) istog člana.

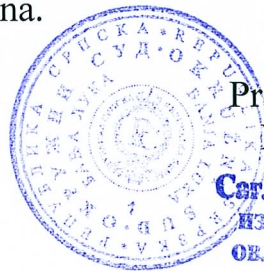
Naime, tužena je na temelju ovlaštenja iz člana 260 tačke d) i ž) Zakona i člana 5 stav 1 Pravilnika o nadzoru, a analizom dokumentacije koju je tužena dostavila u postupku prijave za upis promjene podataka u Registar (dakle na temelju dokumentacije koju je tužilac kao emitent hartija od vrijednosti bio dužan dostaviti Komisiji) bila ovlaštena procijeniti da li bi konkretnom aktivnošću tužioca (upisom smanjenja osnovnog kapitala) bili ugroženi interesi investitora i javnosti, te shodno tome i poduzeti odgovarajuće mjere. Kako iz utvrđenog činjeničnog stanja proizilazi da se manjinski akcionari protive smanjenju osnovnog kapitala za 99,234% , pri čemu bi dotadašnji iznos osnovnog kapitala od 13.055.267,00 KM bio sveden na 100.000,00 KM i da je ova odluka donesena isključivo glasovima jednog (većinskog) vlasnika kapitala, to proizilazi da je pravilna procjena tužene da se radi o aktivnosti koja sama za sebe, a naročito u vezi sa naknadnim planiranim povećanjem osnovnog kapitala (čime bi još više bili ugroženi interesi manjinskih akcionara jer bi se time smanjilo njihovo procentualno učešće u osnovnom kapitalu u odnosu na budućeg investitora), ugrožava interese kako manjinskih

akcionara, tako i potencijalnih investitora. Stoga je i odluka tužene kojom odbija predmetnu prijavu tužioca za upis treće emisije akcija prilikom smanjenja osnovnog kapitala zasnovana na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni odredbi procesnog i materijalnog prava, a uz puno poštivanje ovlaštenja sadžanog u odredbi člana 260 tačke d) i ž) Zakona, zbog čega po ocjeni ovog suda i nisu osnovani navodi istaknuti u tužbi.

S obzirom na sve navedeno, kako sud u smislu odredbe člana 29 stav 1 ZUS-a zakonitost osporenog akta ispituje na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, a budući da ni ostali tužbeni navodi nisu mogli uticati na drugačije rješavanje ovog upravnog spora, sud nalazi da nisu ispunjeni uslovi iz odredaba člana 10 ZUS-a za poništenje osporenog upravnog akta, pa je stoga tužba tužioca odbijena kao neosnovana, na osnovu člana 31 stav 1 i 2 istog zakona.

Zapisničar
Radana Garić

Predsjednik vijeća
Duško Bojović

СРЕПНАСНОСТ ОВОГ ПРЕНИСА С
ИЗВОРИНОМ ПОТРИФУЈЕ
ОБЈАВЉУСА РАСДНИ СДА:

.....